

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyanthea, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Sophistica

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

esse dicebat, cum id deprehenderet ex somno, qui mortis imago est.

Plut. in vita Alex. Diogenes considerans hominum vitam & mores, ac videns civitatum gubernatores philosophos, & alios huius notae homines, dicebat nullum animal homine sapientius esse. Idem si videret somniorum interpretes, coniectores, &c. aiebat, sibi nihil homine videtur stultius. Laert. l. 6. & Eras. l. 3. apoph.

Idem, Superstitionem hominum, qui in somniis terrentur, hoc pacto irridebat: Quae vigilantes, inquit, agitis, ea non curatis: quae vero dormientes somniatis, solcite perquiritis. Ad felicitatem enim aut infelicitatem hominis non tam refert, quid patiat in somniis, quam quid agat vigilans. Ibi quoties aliquid turpe committit, oportebat metuere Deorum iram, ac tristem eventum, non si quid dormientibus sit visum. Laert. l. 6.

Thales interrogatus, quantum distaret a mendacis veritas? Quantum, inquit, oculi a auribus. Sentiens, ea demum esse indubitatae fidei, quae conueniunt oculis: fabulis hominum haud tuto credi. Eodem perinet Homericius figmentum de somniis, quorum quae subuolant per portam corneam, vera sunt: quae per eburneam, vana. Corneae portae involucre designans oculos ob coloris similitudinem: eburnae, os, ob candorem dentium. Eras. l. 3. apoph.

Zeno Eleates dicebat, suis quemque in somniis deprehendere posse, quantum in philosophia profecisset, si nihil illic vel appeteret, vel faceret nefariae rei. Tum enim animus in profunda tranquillitate constitutus, veros affectus prodit. Contra quae vigilantes non audent profari, aut agere, ea noctu occurrunt in somniis. Laert. l. 9. cap. 5.

Anonymus, Quidam somniatur, se videre ouem ex lecti cubicularis fascia pendens illigatam. Id somnium retulit ap coniectorem: is iussit, vt eo loco foderet: defossam enim esse thesaurum. Fodit, & inuenit, & argenti paululum detulit ad coniectorem, de auro distimulans. Tum coniector: Quid nihilne de vitello? Somniator inuenerat aurum argenteo circumdatum in oui speciem, nec id latuit coniectorem. Eras. lib. 6. apoph.

§ SIMILITUDINES.

Plur. Heraclitus dixit, vigilantibus vnum commune esse mundum, sopitos in suum quemque descendere, At supersticiosus ne vigilans quidem communi cum aliis mundo fruatur, semper somniant ante cogitatione. in Moral.

Comicus venisse dixit de iis, qui lectos inaurant ac deargentant: cum dii nihil nobis gratis dederint, nisi somnum, cur id sibi magno velunt constare? At cum dii somnium nobis dederint curam & laborum declinamentum, supersticiosus sibi illum reddit carnificum. in Moral.

Syracusa, Quasi qui apprehendit vmbrae, & qui persequitur ventos: Sic qui intendit in somniis. Ecl. 6. 34.

Chrysostrami, Quemadmodum pueri vitulum rerum spectacula admirantur & obtupecunt, pilis, trochis, talis inhiant, magnas autem res ne cogitatione quidem capere possunt: Ita & peccatores praesentia reputant, mirantur ad somnia. Homil. 70. in iohannem.

Gregorius Nysseni, Vt in terra humida, radis solis calidioribus calefacta, vapores quidam nebulosi ex alto excitantur: Sic fit prope ad eundem modum in nostra terra, quum cibus naturali calore seruefactus fuerit. Nam cum vapores secundum naturam sint aerei, & in sublimae ferantur, ad superiorem locum tum aspirantes in capite condensant, ex quibus somnia nascuntur. Apud Max. serm. 29.

§ ADAGIA.

Endymionis somnum dormis. Endymionος ύπνου ύδωδ εις. In eos quadrabit, qui se immo dico somno saginant: aut qui diutino in otio versantur: nec vllis se negotiis exercent, sed mollem feriat amque agunt vitam. Arist.

Vltra epimenidem dormis. ύπερ το επιμενιδου ύπνου ύδωδ εις. In eos qui perpetuum agunt otium, somno & ignavia protus dediti Gellius.

Salem vehens dormis. ύλας υενων ύπνου ύδωδ εις. Quadrabit in eum, qui in re periculosa sacerdoter atq, indulgenter agit.

Non decet principem solidam dormire noctem. Ου δεχεται πρινσιπυ ου ύδωδ εις βαλφραου ύπνου ύδωδ εις. Monte adagium, vigilantiam ac sollicitudinem maxime conuenire principibus. Homer.

§ EXEMPLA BIBLICA.

Somniorum & reuelationum per illa factarum, exempla: Abimelech, Gen. 20. 3. Iacob, 28. 12. & 31. 11. Laban, & 24. Iosephi, interpretis somnii, Pincernae & Pistoris, 4. 20. 5. Pharaonis, 4. 1. cuiusdam Danitae, Iud. 7. 13. Eldae, 4. Esdr. 11. 1. Mardochei, Esdr. 10. 5. & 11. 2. 5. Nabuchodonosor. Dan. 7. 1.

§ PROFANA EXEMPLA.

Apud Lucianum Mycillus, per somnium opulentissimus exerectus, cerdo erat. Iro pauperior. Theat. Zuing. Atlantes Africae populi, nulla in somnia vident. Herod. l. 4. Nero Caesar nunquam somnare solitus, nisi post interfectam matrem. Sueton.

Orbo Imp. dicitur ea nocte, quae exdem Galbae subleuata quietem paucifactus gemitus maximos edidisse: respicientibus curstantibus humi ante lectum iacens, per omnia pariter manes Galbae, a quo deturbari expellique se videns tentasse. Sueton.

In Suecia septentrionali Gulo animal voracissimum et illis eius pretiosissima. Dormientibus sub harum pellibus suis euenire solent somnia eius animalis naturae conformia: ingluuiem & insidias bestiarum. Glauc. l. 8. c. 3.

Thesens, Hercules consobrinus, virtutis eius vsque ad praecleara illius facta etiam in somniis sibi occurrere.

Themistocli Miltiadiis Persica trophaea non modo somnabant, sed & somnia condebant. Plut. M. Marcellus Cotta, cum Annibale dimicando coerebatur vt saepe etiam in somniis singulari certamine cum eo congressi. Plut. in eius vita.

Sophistica. Sophistica.

§ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Sophistica, logicae verae aduersaria, plus ostentatiosae vilitatis, qua praepertor nefarium stultis discipulis fallacibus conclusiunculis aduersariorum irrecire, atque nequere, quibus quae falsissima sunt vera esse videantur.

§ SENTENTIAE BIBLICAE.

Dicentes se esse sapientes stulti facti sunt. Rom. 1. 22. Ne quis sapiat supra quam oportet sapere, sed sapientiam. Rom. 12. 3.

Scientia inflat, charitas vero aedificat. Si quis autem haec scire aliquid, nondum quicquam nouit, sicut oportet. Si quis videtur contentiosus, nos talem conuentionem debemus, neque Ecclesiae Dei. 1. Cor. 11. 16.

Non qui se ipsum commendat ille probatus est, sed qui minus commendat. 2. Cor. 10. 18.

Ne simus amplius pueri qui fluctuamus & circumferamur vis vento doctrinae, in hominum alea, in veteraria adulationem versutia. Ephes. 4. 14.

Nihil gerere per contentionem neque per inanem gloriam. Ipe. 2. 3.

Horum Deus venter, & gloria in confusione ipsorum sapient. Phil. 3. 19.

Videte ne quis vos decipiat per philosophiam & humanitiam. Coloss. 2. 8.

Improbi homines & impostores procedunt in peius, truntes alios, tum seducti ipsi. 2. Tim. 3. 13.

Vniuersas domos subuertunt, docentes quae non oportet lucri gratia. Tit. 1. 11.

Doctrinis variis & peregrinis nolite abduci. Hebr.

§ SENTENTIAE PATRYM.

Philosophiam nomine habitu quo profiterentur quidam praestant dignum hac professione. Iustin. Martyr. in 2. Apolog. 3. 1.

Veteratorie instructa persuadendi arte, seducunt mentes, item: Verborum artificiosus simplices eo probabunt, vt aliquo modo inquirant: sed improbabiler ipso: dum aduersus summum opificem impiam rediunt & blasphemum mentem: ita vt ne verum quidem a falso discernant. Irenaeus, in prof. l. 1. adu. haereses.

Non ostenditur per se impostura, ne nuda deprehendatur: mitu verisimili callide ornata, ita vt imperitioribus videantur specie se ipsa veritate veritate exhibere. Idem, ibid.

Sophista verborum magis volunt esse, quam discipuli. Idem, lib. 3. cap. 40.

Quidam se ipsos erigentes calumnias verbis inuenire contentiosas comparant quae stumculas, distinctum calumatores, pusillorum quarundam artium emulatores, litigiosorum confarcatores. Ob hanc autem effrenant se sophistalices, canoris dictionum compositione ac conexione ceceborant, cicadis apparent loquaciores. Clem. Alex. Stromat. l. 1.

Sophistarum elocutiones non solum multorum oculos agunt, eosque seducunt, sed nonnunquam etiam vim aditerentiam reportant victoriam. Idem, eod. lib.

Inani sapientiae opinione clari perpetuo litigant, aperre clares, se magis curare vt videantur, quam vt philosophentur.

Loquacitatem facundiam existimant: impudentiam etiam depurant: & maledicere singulis officium bonae conuentionis iudicant. Tertull. l. adu. Hermogenem, c. 1. Haereticorum pariter sunt philosophi: e. s. si ferre mos est, simplicia quaeque conuentionis simplicitatem comunium verborum torquent in quaerentiam.

morum sanctimonia cum quouis amicorum Sociaris conferen-
tis. & qui possit dicendo meliores reddere, cum quibus habet con-
suetudinem. Is cum huc multum maris emensus ad nauigarit, vt
suam philosophiam tibi impertire, haecenus neglectus est. Haec
tam comoda oratio efficit, vt rex & Platonem, cui prius erat in-
fensor, complecteretur, & Alchinem splendide magnificeq; tracta-
ret. Laer. lib. 3.

Hippobolus Pythagoreus. Examinandos probandosque sophi-
stas esse dicebat, an secundum leges & instituta ciuilia, idoneumq;
seu proprium viuendi genus, vtilia proloquantur. Non mediocre enim,
inquit, sed maximam in euitatem hominum animas sophi-
starum dissertationes ingenerant: si quid auli fuerint innouare praeter
commune iudicium, in diuinis humanisque rebus, quo admissio,
neq; veritas maior; neq; vita tutior honoriorve futura est, sed
maiori potius caligine atque perturbacione inuoluenda. Srob.
serm. 4.

Diogenes, cuidam sophisticis argumentationibus colligenti, quod
Diogenes haberet cornua, fontem & tempora manu coniectans:
At qui (inquit) ego non video, Maluit philosophus irridere triuolum
enthymema, quam soluere. Laer. l. 2. c. 2.

Idem. Plato sic definitur hominem: Homo est animal bipes,
implume. Et definiti sunt, quum discipuli Platonis applauderent,
Diogenes gallum gallinaceum pennis & plumis nudatum produxit
in scholam: En, inquit, hic est homo Platonis. Itaq; definitioni
adiectum est, latis vnguib; quod aues eiusmodi non habent. Laer.
lib. 5.

Idem. Sophista quidam volens apud Diogenem ostentare ac-
umen ingenii, hunc in modum ratiocinatus est: Quod ego iunior tu
non es. Cum annuisset Diogenes ego, inquit, iunior homo, igitur tu
non es homo. Tum Diogenes: A me, inquit, incipe, & recte colle-
geris. Non dignatus est aperire, quid haberet vitii ratiocinatio: sed
maluit irridere, de tam triuol. negis sibi placentem. Si sic sumptis-
ser: Tu es homo: sequeretur, sophistam non esse hominem. Laer.
lib. 5.

Zeno. Quum Zeno in scholis disceret, acutissimis rationibus pro-
bare, nullum esse motum, nec esse posse: Diogenes furgens, coepit
inambulare. Id admiratus Zeno: Quid, inquit, agis Diogenes? Con-
furo, inquit, tuas rationes. Taxans interim inanem ingenii ostenta-
tionem. Laer. lib. 6.

Stripo. Colebat arputias Dialecticas, quarum vna parum illi fe-
liciter consistit. De statua Mineruae, quam Phidias finxit, ita percon-
tutus est: Num Iouis Materua Dea. Et Quum responsum esset, est: At
haec, inquit, non est Iouis, sed Phidiae. Id quum esset concessum,
collegit. Non est igitur haec Dea. Ob haec vocem apud Arcopagi-
tas impietatis reus peractus est. Ille vero sic conatus est elabi, vt vi-
ceret, non negasse illam esse Deam sed Deum, hoc est, masculum:
nam Ius apud Atrios communis est generis atamen iustus est ire
in exilium. Theoderus autem cognomento Atrios his auditis: Vnde
hoc nouit Stripo, nisi forte sublati veltibus infepit Mineruam.
Laer. li. 2. c. 11.

Hipparchia. Metroclis soror Theodorum impium, cui cognomen
erat Atrios, humiliori sophistate constricta: Quod faciens Theo-
dorus non dicitur inuile agere, idem si faciat Hipparchia non dicitur
in iuste agere? Quum annuisset ille, subiecit: sed Theodorus se-
ipsum persequens non dixerit in iuste agere, nec igitur Hippar-
chia si idem faceret? Ad id Theodorus nihil respondit, sed sustulit
illius pallium, vt enudaret pudenda. Quum illa nihil haec turbaretur
obiecit ei versus iambico, quod est muliebris officis ad virile
institutum defecisset.

Τὸν αὐτὸν ἀνὸς ἰσὸς ἐκλυπὸν ἀρετῆς.
Rectos apud reas reliquit summa.

Cui illa: Num tibi videor mihi consultiisse, quae quod tempo-
ris impensura fueram telis, impendi disciplinis? Erasmi in Laer. li-
bro 6.

Aristarchus dicere solitus est: Olim vixerant septem sapientes,
nunc haud facile totidem inuenias idiotas. Norans sophistarum tur-
bam qui se pro sapientibus iactabant, vt vix superesset qui se profice-
tur indoctus. Erasmi. 6. apoph.

Aristoteles dicere solebat, Dialecticorum argutias similes esse telis
araneorum, quod plurimum habent artificii, minimum vtilitatis.
Nam is cum ceteris Cymicis parabat logicen ac physicen a philoso-
phia submouendam, solam ethicen diligenter exercendam. Huius
sententiae princeps fuit Socrates. Erasmi. Roter. li. 2. apoph.

Menedemus, percontanti cuidam Alexino, an parum cadere de-
fisset respondit: Neq; caecidi, neq; desii. Quum alter subiecisset,
oportere soluere ambiguitatem per neg & sic aut affirmando, aut
negando: Rideulum, inquit, est vestras sequi leges, quum liceat in
portis occurrere. Alter captabat illum inuidiosa percontacione: siue
enim respondisset, Desidi siue non desii, agnouisset criminem. Ille hoc
praesentens, excludit sophisticum cauilum. Sic & Socrates apud Pla-
tonem obiurgatur a sophistis, quod secus respondeat, quam ipsis ef-
set comandum. Laer. li. 2. apoph. 18.

Demonax, Adolescens laetius cultus, qui quaestionem sophisti-

cam proposuerat, nihil aliud respondit, quam videri se
anceps esse ad conficiendum, quod colligit: ad conficiendum
Quumque adolescens indignatus respondisset. At ego
stendam: Demonax admiranti similis, Quis, inquit, am-
rum habes? Erasmi. l. 8. apoph.

Ludo XII. Gall. rex. Franciscanus quidam magni nomi-
nissimis disputationibus coram reg. concionem claudere
audito, & sophistam derisante, telatus est, qui magis
diffe neminem: & futurum, vt post haec concionibus
abstineret, nisi concionatores inter se hres eas bona. Ede-
rent. Annal. Francia.

SIMILITVDINES.

Naxian Zeni. Athenis ex iuuenibus quamplurimis
stiores etiam circa sophisticam desipiunt, non ingratum
& nomine obsecris, sed generosiores iam & elatores, nisi
multitudo inter se decernat, quum motibus praedictis
bus, & haud facile cohiberi possint: acideo video idem
quod & equorum ac speculorum amatoribus, in
aduersariorum. Salutant enim, clamant, puluerem in
gunt, in auribus sedentes, ac em verberant, reos digni
flagellis cum conuentibus coniungunt: & quum
dominis facile inueniunt concedunt aurigas, equos, stur-
rum, praefectos: ac quum sunt illi: vt plurimum in
peres, & qui nec tantum habent, vt vno sustinentur
modo & ii, in his admodum pro doctores sunt
aduer' aris indignatur, quo ipsi plures existant, ac doct-
rum illi curam gerunt praecipuam, locupletiores reddunt
admodum absurda est pariter, & infelix. De laudibus
Olympiodori. Quali ego iare, quoniam haec sunt
philistarum stultitia & turbatio, & inconstans error, in
ductio: & inueni demum, hanc ipsorum sapientiam pro
se aduere mulieri. Sicut enim illa blandis sermone
iuuenes laetatur. Ita & haec stultus venatur, iuuenes ipse
laqueis & sagenis. At vix illa molli conuercacione
git, fractamq; deuincit: Ita haec mala eadem adducit
tionis concentu. in Eccles. ca. 7.

Dionis Neges. Quomodo in indoctis & lasciuis
canes, non intelligentes acque cognoscentes velum, am-
has voce & forma: ex scientibus autem qui videntur, in
sequuntur, stultiores propemodum, quam ille, qui in
Ex illis haec, quae vocem non emittunt: sed silent, per
piuntur: haec vero petulantissimi sunt, quae priores
multum excitantes atq; eo imitantur, vt alias seduce-
quidam inuenias & circa eos, qui dicuntur sophista,
multa sequitur turba stolidorum autem: & in
nihil homo sophista ab libidinoso eunucho differat.

Seneca. Vt praestigiarum fraudes fallunt & cum vobis
sophistis argutis capi ridiculum est, non periculolum.

Plinius. Vt bonaso cornua oneri sunt tantum, nulli
deo sunt in se reflexa. Ita sophista Dialecticem habent, sed
nem reuincere possunt, adeo est intorta. Libro 3. ca. 15.

Roterodami. Vt cibi male olentes non videntur male
ederent: Ita spurcae Scoticarum & sophistarum literae
melioribus imbutis literis vehementer offendant, ac
moueat, eos qui nugae istiusmodi imbiberunt, nihil
imo bellae videntur & elegantes. in siml.

Vi Panthera bene olet. sed non nisi bellus, quae ad
minibus item non olet: Ita Scorus bonis ingenis graui-
istis & bardis quous aromate gratior. in siml.

Thyrsert. Sophistae, qui in veterum Dialecticas con-
scribunt: similes indoctis pictoribus, qui dum veterum
lustrare volunt, in ipsis ornate artificium perueniunt.
in begm. 99.

Sophista, similes pteris nequam, qui gaudent pugnat
ter aequales concitare, nequeunt pugnantes diuincere,
gis possunt opinionones varias congerere, quam digerere
ponere. in apoph. 110.

Aues, quae se possunt expedire magis retibus, non
rebut in araneorum telis. Et qui veram nouit aris di-
facile explicabit se nugacibus sophistatibus. in apoph.
120.

POETICI VERSVS.

In Sophistas.

Hegesander.

Οφρανιστὰς ἰδὼν, πρὸς ἑστῆτα ἄνθρωπον
Σακκὸν ἔνευξεν ἰσχυρῶς, ἵνα μὴ ἀφ' αὐτοῦ

est, cuius provincie Isis Domina perhibetur, toto opere notantur, Pierius h. 44. Hierogl. c. 20.

Sors.Sortilegium.

DEFINITIO: ET ETYMOLOG.

Sors, fortis, fem. gen. a ferie, secundum Varronem, sumitur tum in bonam, tum in sinistram partem. Nam in rebus facris, Eccl...

Sors Grec. κληρος dicitur, Hebr. Gloria Huius meminit scriptura S. Lev. 16. 8. 9. 10. Num. 26. 55. 56. 107. 7. 14. 16. 18. 7. 8. 10. 11. 19. 1. 10...

Sortilegium vero, Grec. κληρομαντεια, & κληρομαντεια, magica superstitio, & diuinationes abominabiles significat. Quando de sortibus probatis agitur, sortitionis voce vti solet. Hic reponenda est...

LOCI BIBLICI.

Sortes a Deo reguntur, Prov. 16. 33. sortium missionis praxis, 10f. 18. 10. 1. Sam. 10. 20. 14. 42. Esth. 3. 7. P. 22. 19. Matth. 27. Iona 1. 7. Act. 1. 16.

PATRYM SENTENTIAE.

Varro dixit, quatuor esse diuinationis genera, terram, aquam, aera & ignem: hanc geomantiam, hydromantiam, aeromantiam & pyromantiam, dictam constat. Diuini dicti sunt, quali Deo...

De disputatoribus seu Rixatoribus Sophistis, Epigramma. Quae te ambulando cunq, velleas gentium, Vixere non est disputatorum genus...

Excessu sumidos ne lege spumeis Sophistas, Bullas solidae me hinc, Iominis, plenas, Infracti crepi cymbala rancia facta nugis...

HIEROGLYPHICA.

Aegyptios cum nihil aeque abhorrent, quam inanes verbum nugas, & cautilos verborum argutas, argumentorum...

Sortis significatum, cuius vno praeciso anguineo capite, alia atque repullularent, multi alii atque alio modo inter...

Sortis significatum, cuius vno praeciso anguineo capite, alia atque repullularent, multi alii atque alio modo inter...

Sortis significatum, cuius vno praeciso anguineo capite, alia atque repullularent, multi alii atque alio modo inter...